

ת"פ 31800/11/20 - מדינת ישראל נגד אמל ג'ראמנה

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31800-11-20 מדינת ישראל נ' ג'ראמנה
תיק חיצוני: 831773/2020

לפני	כב' השופטת הבכירה, דלית שרון-גרין
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	אמל ג'ראמנה (ג'ראמנה)

החלטה

מבוא

1. לפניי בקשה לחישוב מירוך הפסילה.
2. ביום 25.10.21 דנתי את הנאשמת, בין היתר, לפסילה בת 14 חודשים, וזאת בניכוי ימי הפסילה בתיק זה ובתיק המצורף.
3. הנאשמת נעצרה לראשונה בקשר **לתיק המצורף**, ביום 15.5.19, ושחררה יומיים לאחר מכן, בשלב החקירה, במסגרת **מ"י 36607-05-19**.
- ביום 21.5.19, במסגרת תיק המעצר שהוגש נגדה, **מ"ת 41375-05-19**, הורה בית המשפט על המשך החלת תנאי השחרור, תוך שהוסיף תנאי של פסילה עד תום ההליכים.
- ביום 27.5.19, קיבל בית המשפט את הסדר טיעון שהציגו ב"כ הצדדים בתיק המצורף, **ת"פ 41344-05-19**, כך שבית המשפט הורה על פסילתה של הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה למשך חודשיים, שמניינם מיום מעצרה, 15.5.19.
- בו ביום הפקידה הנאשמת את רשיונה במזכירות בית המשפט.

4. **בקשר לתיק זה**, נעצרה הנאשמת ביום 6.11.20, ושחררה ביום 11.11.20, כאשר בית המשפט הורה, במסגרת מ"י 16855-11-20, כי תנאי השחרור שנקבעו בתיק המצורף, ימשיכו לחול.

ברי כי בשלב זה תמה זה מכבר תקופת הפסילה בת החודשיים שנפסקה בתיק המצורף.

גם לאחר הגשת כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים, הורה בית המשפט, ביום 12.11.20, במסגרת מ"ת 31827-11-20 כי אותם תנאים ימשיכו לחול.

רק בדיון שהתקיים ביום 15.11.20 בתיק המעצר העיקרי, הוסיף בית המשפט לתנאים שנקבעו ב-12.11.20, גם תנאי של פסילה עד החלטה אחרת, שבהמשך נקבע כי יחול עד תום ההליכים (להלן: "**הפסילה עד תום ההליכים**").

5. כעת עותרת ההגנה לחשוב הפסילה כך, שינוכו מהתקופה שנקצבה בגזר הדין בתיק זה, התקופה בת החודשיים שנקבעה בתיק המצורף וכן התקופה שחלפה מאז מעצרה בענין תיק זה, 6.11.20, ועד היום.

6. התביעה מסכימה לניכוי התקופה בת החודשיים, אך סבורה שיש לחשב את הפסילה עד תום ההליכים מיום 15.11.20, ולא מיום המעצר.

דין והכרעה

7. אין חולק כי יש לנכות מתקופת הפסילה את התקופה בת החודשיים מושא התיק המצורף.

8. אשר לתקופה הנוספת שיש לנכות, יש להתחשב בהוראות המחוקק בענין זה;

סעיף 50(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"ה - 1965, קובע כלהלן:

"עברו ששה חדשים מיום שנפסל בעל רשיון לפי הסעיפים 46 או 47 ולא ניתן פסק דין לגבי המעשה או המחדל שבגללם נפסל - בטלה הפסילה, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת".

9. אין מחלוקת כי לא ניתנה כל הוראה אחרת ביחס לסוגייה זו, מאז יום 15.11.20.

מכאן, שהפסילה עד תום ההליכים אמורה היתה להסתיים ביום 14.5.21.

10. עם זאת, מאישור הסטטוס מטעם משרד הרישוי, אשר צורף לבקשה לחשוב מירוך הפסילה, עולה במפתיע כי רשיונה של הנאשמת חודש לאחרונה ביום 29.4.21. לא הונח לפניי כל הסבר לאופן בו חודש הרשיון.

11. למותר לציין כי פסק הדין בעניינה של הנאשמת הושלם ביום 25.10.21, קרי; חודשים ארוכים לאחר שהסתיימה התקופה הקבועה בחוק ביחס לפסילה עד תום ההליכים.

12. משכך, יש לנכות מתקופת הפסילה, שהוטלה על הנאשמת בגזר הדין בתיק זה, שתי תקופות:

· התקופה המוסכמת בת החודשיים, מושא החלטת בית המשפט בתיק המצורף.

· תקופת הפסילה עד תום ההליכים, שתחילתה ביום 15.11.20, וסיומה הבלתי צפוי, ביום 29.4.21, אז חודש רשיונה.

13. על יסוד האמור, אני מורה כי מתקופת הפסילה בת 14 החודשים, יש לנכות חודשיים, ובנוסף להם יש לנכות גם את הימים שבין 15.11.20 ובין 29.4.21.

14. מירוך הפסילה יחושב מיום שתפקיד הנאשמת את רשיונה החדש במזכירות בית המשפט.

המזכירות תעביר החלטה זו לב"כ הצדדים לאלתר.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"ב, 21 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.